

DECIZIE

07 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Dina Potereanu în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 20 noiembrie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2016, în cauza penală în privința lui

Al Osman Abdulwahed, născut la 25.01.1986, originar din Republica Arabă Siriană, locuitor în mun. Chișinău, str. Petrarilor 4/1, ap. 13,

Termenul de examinare a cauzei:

1. Instanța de fond – 16.12.2013-20.11.2015;

2. Instanța de apel – 29.12.2015-15.02.2016;

3. Instanța de recurs – 03.11.2016-07.12.2016;

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 20 noiembrie 2015 Al Osman Abdulwahed a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 326 alin. (1) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a se pronunța cu sentința instanța de fond a constatat că, Al Osman Abdulwahed, pe 24.10.2013, aflîndu-se în mun. Chișinău, susținînd că are influență asupra persoanelor publice din cadrul Universității de Stat de Medicină și Farmaceutică, în cadrul discuțiilor purtate cu Abio Romi Tareq, a pretins de la ultimul suma de 8 000 euro, pentru a determina pe un decan al USMF, să nu emită ordinul de exmatriculare în privința lui Abio Romi Tareq din cadrul universității.

Astfel, în scopul realizării intenției sale criminale, la 07.11.2012, Al Osman Abdulwahed aflîndu-se în localul fast food-ului „Chebab Hause”, amplasat pe str. Testemițeanu 29/7 mun. Chișinău, aproximativ la ora 16:30, a primit mijloacele

bănești de la Abio Romi Tareq în sumă de 500 euro, care conform cursului oficial al BNM constituie 8707,7 lei, ulterior continuând pretinderea mijloacelor bănești, solicitând de la ultimul cealaltă parte din bani. La 08.11.2013, aproximativ la ora 14.45, în urma unei înțelegeri prealabile, Abio Romi Tareq aflându-se împreună cu Al Osman Abdulwahed în localul fast food-ului „Chebab Hause” amplasat pe str. Testemițeanu 29/7 mun. Chișinău, unde ultimul a primit mijloace bănești în sumă de 1000 euro, care conform cursului oficial al BNM constituie 17410,4 lei, fiind prins în flagrant delict.

2.1. Organul de urmărire penală a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal – *trafic de influență, adică pretinderea și primirea, personal de bani, pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, cu primirea de bunuri sau avantaje în proporții deosebit de mari.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocat în numele inculpatului, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, deoarece instanța la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de faptul că acesta a recunoscut vina, se căiește, a comis pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, are la întreținere un copil minor.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2016 a fost respins ca nefondat apelul declarat cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Instanța de apel a menționat că, starea de fapt și de drept corect a fost apreciată de instanța de fond, ea nefiind obiect de studiu prin apelul declarat.

Colegiul a conchis că, instanța de fond just și întemeiat a stabilit categoria și termenul pedepsei penale acordând deplină eficiență prevederilor art.61, 75 Cod penal, ce determină scopul pedepsei penale, restabilirea echității sociale și corijare a infractorului, întru prevenirea comiterii de către acesta a altor infracțiuni, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, ținându-se cont de gravitatea faptei penale și prejudiciul cauzat prin consecințele survenite.

Prin urmare, criticele formulate de avocat prin care se susține că instanța de fond la stabilirea pedepsei a ignorat prevederile art. 61, 75 Cod penal, sunt nefondate or, instanța de fond le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă și sentința întru totul corespunde prevederilor art. 394 alin. (2) Cod de procedură penală, soluție, pe care instanța de apel și-a însușit-o pe deplin și a cărei reluare nu necesită.

Totodată, circumstanțele cauzei justifică aplicarea pedepsei privative de libertate în cuantumul stabilit de instanța de fond și contrar solicitării avocatului,

Colegiul penal a apreciat că nu se impune reconsiderarea pedepsei aplicate sub aspectul modificării categoriei acesteia.

Nu au fost acceptate argumentele avocatului precum că la stabilirea pedepsei instanța nu a ținut cont de faptul că inculpatul a recunoscut vina, se căiește, a comis pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, are la întreținere un copil minor, or, anume aceste circumstanțe au fost luate în considerație de către instanță la stabilirea categoriei și cuantumului pedepsei.

Astfel că, aplicînd inculpatului o pedeapsă mai blîndă, după cum solicită apelantul, nu-și va atinge scopul legea penală, care are menirea de a apăra împotriva infracțiunilor persoana, drepturile și libertățile acesteia, precum și întreaga ordine de drept, cît și prevenirea de noi infracțiuni. Or, corectarea și reeducarea inculpatului urmează a avea loc doar în condiții privative de libertate și în cuantumul stabilit de instanța fondului, argumentele apelantului în acest sens fiind neîntemeiate.

5. Avocatul Dina Potereanu în numele inculpatului a depus recurs ordinar, prin care solicită casarea hotărîrilor și emiterea unei noi decizii prin care să fie aplicată pedeapsă mai blîndă, deoarece instanțele de judecată au aplicat inculpatului o pedeapsă inequitabilă.

5.1. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar prin care a solicitat respingerea acestuia, deoarece instanțele de judecată au ținut cont de principiile de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, aplicînd o pedeapsă echitabilă, iar din materialele cauzei nu se întrevede existența unor circumstanțe excepționale care ar determina instanța de recurs să aplice o pedeapsă mai blîndă inculpatului.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Astfel, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportînd aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal reține că recursul depus are ca temei pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, însă potrivit textului acestuia, recurentul fiind de-acord cu starea de fapt stabilită de

instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, critică decizia contestată doar în partea ce ține de pedeapsa stabilită, considerînd-o prea aspră, solicitînd aplicarea unei pedepse mai blînde, cu aplicarea art. 79 Cod penal.

Conform art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Acest punct conține 5 temeuri care pot fi invocate în recurs, însă recurentul nu a concretizat care din aceste temeuri le pune la baza cererii de recurs înaintată și prin ce se confirmă aceste temeuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate este inadmisibilă și prin urmare prevederile art.427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală, a fost invocat de avocatul recurent declarativ, nespecificînd care eroare prevăzută la pct.6) al articolului menționat a fost comisă de către instanța de apel, mai mult ca atît, Colegiul analizînd acest temei în raport cu motivele invocate în recursul declarat, constată că nici unul din ele nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

Conform art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Colegiul consideră, că temeiul semnalat nu este incident în prezenta cauză, iar instanța de apel menținînd soluția instanței de fond just și-a motivat decizia adoptată, deoarece vina inculpatului a fost demonstrată prin cumulul de probe administrate la materialele cauzei și care confirmă săvîrșirea de către Al Osman Abdulwahed a infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal.

În această ordine de idei instanța de recurs precizează, că la aplicarea pedepsei în privința inculpatului s-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal.

Reieșind din doctrina penală, în cazul săvîrșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, avînd deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținînd seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei

pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmînd ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

Astfel, conform alin. (1) art. 75 Cod penal *persoanei recunoscută vinovată de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.*

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestuia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

În speță, circumstanțele la care face referire recurentul, care de fapt sunt expuse neclar, Colegiul precizează că nu pot fi considerate ca fiind excepționale în sensul aplicării prevederilor art. 79 Cod penal.

Conform art. 79 alin. (1) Cod penal ținînd cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvîrșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blîndă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie.

Ca excepționale, instanța urmează să stabilească astfel de împrejurări care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și date privind personalitatea făptuitorului (grad de invaliditate - I, II (persoana cu dezabilități severe și accentuate), merite deosebite față de societate, alte circumstanțe de importanță majoră), ceea ce la caz nu se regăsește.

Prin urmare, Colegiul menționează că prevederile legale în această privință au fost respectate, iar criticile formulate de recurent în recurs sunt identice cu cele indicate în apel și au fost obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1., soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, ori

materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au adus la pronunțarea hotărârilor recurate.

În urma circumstanțelor elucidate, instanța conchide că de fapt în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală la care face referință recurentul, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa stabilită inculpatului fiind aplicată de către instanța de fond și menținută de instanța de apel în limitele legii, din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Dina Potereanu în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2016, în cauza penală în privința lui Al Osman Abdulwahed, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 23 decembrie 2016.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun